

REGERINGSKANSLIET

Promemoria

Dnr Fi2000/4464

2001-05-03

Finansdepartementet

Budgetavdelningen

Gert Paulsson

Telefon 08-405 28 68

Nebil Soysal

Telefon 08-405 16 72

Remissammanställning

**Ds 2000:63 Ekonomisk styrning för
effektivitet och transparens**

Sammanställning av remissvar.....	3
1. Övergripande synpunkter.....	4
Styrning i en verksamhetsstruktur (avsnitt 3.1).....	4
2. Verksamhetsstruktur.....	4
3. Mål.....	5
4. Kostnader.....	6
5. Anslag och räntekonton (avsnitt 3.2).....	9
6. Utgiftstak och övriga restriktioner (avsnitt 3.3).....	11
7. Investeringar (avsnitt 3.4).....	13
8. Budgeten och redovisningen som informationsbärare (avsnitt 3.5) .	15
Avgränsning.....	15
Principer.....	15
Presentationsformer.....	15
9. Information för uppföljning och utvärdering (avsnitt 3.6).....	16
10. Styrning av myndigheter (avsnitt 3.7).....	20
11. Budgetprocess och budgetinformation (kapitel 4).....	20
12. IT-stöd (kapitel 6).....	21
13. Konsekvensanalys.....	22
14. Övrigt.....	23

Sammanställning av remissvar

Synpunkter på förslagen i Ds 2000:63 Ekonomisk styrning för effektivitet och transparens har lämnats i tre sammanhang:

- Remissyttranden
- Diskussioner internt i Regeringskansliet och med riksdagen
- Rapporter från pilotstudierna

Denna promemoria innehåller en sammanställning av remissyttranden. Sammanställningar av synpunkter som lämnats vid diskussionerna internt i Regeringskansliet och med riksdagen samt i rapporterna från pilotstudierna presenteras i särskilda sammanställningar.

Av 110 remissinstanser har 83 besvarat remissen (remisslistan bifogas). Därutöver har två organisationer som inte finns med på remisslistan valt att besvara remissen. Av de remissinstanser som valt att besvara remissen har sex stycken angett att de inte har några synpunkter på förslagen. Sammanlagt är det således 79 remissinstanser som har lämnat synpunkter på förslagen i rapporten.

Sammanställningen av remissvaren är strukturerade i enlighet med presentationen av förslagen i Ds 2000:63 kapitel 3, 4, 6 och 7. Vad avser kapitel 4, 6 och 7 finns endast en rubrik per kapitel, Budgetprocess och budgetinformation, IT-stöd respektive Konsekvensanalys. Orsaken till det är att relativt få synpunkter berör de kapitlen. Därutöver finns det inledningsvis ett avsnitt för övergripande synpunkter samt avslutningsvis ett övrigt-avsnitt under vilket de synpunkter återfinns som inte på något naturligt sätt går att inordna i den övriga strukturen.

1. Övergripande synpunkter

Remissinstanserna:

En majoritet av remissinstanserna har uttryckt att de i grunden är positiva till huvudinriktningen på förslagen, att de ställer sig positiva till eller tillstyrker den övergripande inriktningen på förslagen eller motsvarande. Detta gäller remissinstanser med väsentligt olika verksamhet, finansiering, storlek och departementstillhörighet.

Försvarsmakten avvisar förslaget till ny ekonomisk styrning.

Flera remissinstanser inom universitets- och högskolevärlden avstyrker inriktningen på utvecklingsarbetet. Det gäller *Sveriges universitets- och högskoleförbund*, *Karolinska institutet*, *Lunds universitet* och *Uppsala universitet*, som framför allt menar att förslagen inte är anpassade till den egna sektorns speciella förutsättningar i olika hänseenden.

Riksbanken anser att förändringar inte bör ske i den ekonomiska styrningen i staten som kan leda till oklarheter rörande utgiftstakets tillämpning och därmed finanspolitikens stramhet.

Rikspolisstyrelsen anser att förslagen inte kan genomföras i dess nuvarande skick, men anser att intentionerna bakom utvecklingsarbetet är goda.

Riksrevisionsverket anser på en övergripande nivå att problembeskrivningarna är oprecisa och att rapporten inte belyser de centrala principiella frågeställningar som förslagen vilar på. Det senare handlar bl.a. om vilken information statsmakterna behöver för sin styrning.

Luftfartsverket, *Sjöfartsverket* och *Svenska kraftnät* anser att affärsverken inte bör omfattas av de föreslagna förändringarna bl.a. eftersom affärsverken i ökande utsträckning behandlas på samma sätt som statliga bolag när det gäller den ekonomiska styrningen.

Styrning i en verksamhetsstruktur (avsnitt 3.1)

2. Verksamhetsstruktur

Rapporten: Verksamhetsstrukturen omfattar tre nivåer; politikområden, verksamhetsområden och verksamhetsgrenar.

Remissinstanserna:

Ett stort antal remissinstanser tillstyrker, eller har inget att invända mot, den föreslagna verksamhetsstrukturen. Det gäller exempelvis *Centrala studiestödsnämnden, Försvarmakten, Försäkringskassaförbundet, Integrationsverket, Jordbruksverket, Kungliga tekniska högskolan, Migrationsverket, Riksarkivet, Riksrevisionsverket, Riksskatteverket, Riksåklagaren, Skogsstyrelsen, Socialstyrelsen* och *Vägverket*.

Naturvårdsverket, Rikspolisstyrelsen och *Skolverket* betonar att det är viktigt att verksamhetsstrukturen inte blir alltför sofistikerad. *Naturvårdsverket* menar att den föreslagna strukturen är alltför teoretisk och *Rikspolisstyrelsen* anser att hela strukturen bör ses över.

Arbetsmarknadsstyrelsen, Centrala studiestödsnämnden, Försäkringskassaförbundet, Jordbruksverket, Riksförsäkringsverket, Skogsstyrelsen m.fl. påpekar att den föreslagna styrningen i verksamhetsstrukturen förutsätter att verksamhetsgrenarna blir ändamålsenligt utformade vilket kräver samverkan med berörda myndigheter.

Ekonomistyrningsverket, Kustbevakningen, Riksrevisionsverket, Sida Socialstyrelsen och *Vägverket* menar att verksamhetsstrukturen blir svår att tillämpa i de fall en myndighet arbetar mot flera politikområden.

Ekonomistyrningsverket och *Vägverket* förutsätter att enhetliga och tydliga principer utformas för verksamhetsstrukturen, medan *Konsumentverket* anser att tillämpning av samma struktur på alla områden kan skapa problem eftersom politikområdena är väldigt olika i storlek och avgränsning.

Behovet av stabilitet över tiden i verksamhetsstrukturen lyfts fram av *Brottsförebyggande rådet, Ekonomistyrningsverket, Socialstyrelsen* och *Skolverket*. *Riksrevisionsverket* påpekar, å andra sidan, att verksamhetsstrukturen kan behöva förändras över tiden som en följd av att de samhällsliga problemen och de politiska värderingarna förändras.

3. Mål

Rapporten: Målen i verksamhetsstrukturen skall vara möjliga att följa upp. Resultatmätt formuleras för resultatinformation som skall samlas in.

Remissinstanserna:

Integrationsverket, Luleå tekniska universitet, Riksarkivet, Statens kvalitets- och kompetensråd, Tullverket, Uppsala universitet, Vägverket m.fl. uttalar ett stöd för förslaget till kriterier för målformulering.

Kustbevakningen och *Vetenskapsrådet* framhåller att det för vissa verksamheter är svårt att formulera mål som följer kriterierna.

Flera remissinstanser har framhållit att det är viktigt att målen på myndighetsnivån inte blir alltför detaljerade och kortsiktiga, att återrapporteringskraven begränsas m.m. Det gäller exempelvis *Centrala studiestödsnämnden, Jordbruksverket, Riksåklagaren, Socialstyrelsen och Uppsala universitet. Rikspolisstyrelsen* anser att regeringen överhuvudtaget inte skall sätta mål på verksamhetsgrensnivån.

Nutek framhåller att målen på verksamhetsgrensnivån i allmänhet skall vara prestationsmål, medan *Tullverket* anser att målen också på den nivån bör vara inriktade på resultat och effekter av utförda prestationer.

Ekonomistyrningsverket, Kriminalvårdsstyrelsen, Migrationsverket, Skolverket, Uppsala universitet och *Vägverket* välkomnar införandet av strategier för uppföljning och utvärdering. *Riksåklagaren* lyfter särskilt fram att sådana strategier kan leda till mer precisa och mindre omfattande krav på återrapportering.

Statskontoret framhåller betydelsen av att utveckla en verksamhetsnära och fyllig resultatinformation samt att ta fram tidsserier, jämförelser med andra verksamheter, nyckeltal och utvärderingar. Också *Integrationsverket* pekar på behovet av nyckeltal som komplement till förbättrade målformuleringar. *Skolverket* anser att det är ett bra förslag att göra en årlig rapport med summering av läget inom respektive politikområde och bedömer att en utvecklad omvärldsanalys skulle vara av värde i det sammanhanget.

Post och telestyrelsen och *Vägverket* lyfter fram behovet av metodutveckling när det gäller mål och resultatinformation.

4. Kostnader

Rapporten: Med kostnader avses periodiserade utgifter.

Riksdagen godkänner beräkningen av totala kostnader och fastställer budgetbidrag per politikområde.

Totala kostnader är kostnader för alla resurser som används inom en verksamhet, oberoende av finansiering.

Budgetbidraget motsvarar de kostnader som skall täckas av finansiering över statsbudgeten.

Remissinstanserna:

Flera remissinstanser uttalar ett stöd för den övergripande huvudinriktningen med en övergång från inkomst- och utgiftsmässighet till intäkts- och kostnadsmässighet. Det gäller bl.a. *Banverket, Kungliga tekniska högskolan, Luleå tekniska universitet, Migrationsverket, Riksarkivet, Rikspolisstyrelsen* och *Riksåklagaren*.

Försvarsmakten menar däremot att det är omöjligt att mäta kostnader för den egna myndigheten eftersom det saknas värderingsmetoder för beräkning av den årsvisa resursförbrukningen av krigsmateriel.

När det gäller förslaget att riksdagen skall besluta att godkänna beräkningen av totala kostnader, finns det olika uppfattningar bland remissinstanserna. *Ekonomistyrningsverket, Internationella programkontoret för utbildningsområdet, Landsorganisationen, Riksrevisionsverket, Riksåklagaren* och *Skogsstyrelsen* tillstyrker förslaget, medan bl.a. *Högskoleverket, Lunds universitet, Riksförsäkringsverket, Statens pensionsverk, Sveriges universitets- och högskoleförbund* och *Uppsala universitet* avstyrker eller känner tveksamhet till förslaget. *Riksarkivet* ställer sig bakom förslaget att budgetdokumenten skall omfatta information om alla resurser oavsett finansiering, men avstyrker att riksdagen skall besluta om att godkänna beräkningen. *Luleå tekniska universitet* anser att en styrning av utbildning och forskning vid universitet/högskolor med utgångspunkt av de totala kostnaderna inte är relevant.

Ekonomistyrningsverket, Högskoleverket, Karolinska institutet, länsstyrelserna i Södermanlands och Västerbottens län, Skolverket, Svenska kraftnät, Luleå tekniska universitet och *Uppsala universitet* ställer sig tveksamma till beräkning av budgetbidraget som totala kostnader minus övriga intäkter. En orsak till denna tveksamhet är att det är oklart hur förslaget påverkar förutsättningarna för avgifts- och bidragsfinansierad verksamhet. En annan orsak är att den föreslagna modellen ger intryck av att ökade övriga intäkter kan leda till en automatisk neddragning av budgetbidraget och därmed ytterst anslaget. En tredje orsak är att läsning av budgetbidrag på verksamhetsgrensnivån kan motverka effektivt utnyttjande av resurserna inom en myndighet. (Se även synpunkter rörande anslag under punkt 5 nedan.)

Ekonomistyrningsverket anser att budgetbidragets (anslagets) storlek bör bestämmas utifrån en bedömning av den finansiella situationen med hänsyn till behovet av resurser för att uppnå önskade resultat i framtiden på varje enskilt område. *Försvarets materielverk* anser att verksamhet som är efterfrågestyrd och avgiftsfinansierad inte skall ha ett kostnadstak. *Luleå tekniska universitet* menar att högskolesektorn är mer intäktsstyrd än kostnadsstyrd och att i modellen är övriga intäkter av marginell karaktär.

Ett flertal remissinstanser menar att hantering av transfereringar i en intäkts- och kostnadsstyrd styrning bör utredas vidare i en rad hänseenden. Det gäller bl.a. frågan om regler för periodisering. Exempel på remissinstanser är *Ekonomistyrningsverket, Integrationsverket, Jordbruksverket, Migrationsverket* och *Sida*.

När det gäller mer tekniska frågor kring kostnadsföring, finns det en rad synpunkter. *Kammarkollegiet* och *Karolinska institutet* påpekar att arbetet med periodiseringar måste bli hanterbart så att nyttan av den periodiserade informationen överstiger kostnaden för att ta fram den. *Kammarkollegiet*, *Post och telestyrelsen* och *Rikspolisstyrelsen* anser att motsvarande krav måste ställas på reglerna vad avser motpartsredovisning. Synpunkter när det gäller dessa frågor återfinns även mera direkt kopplat till kraven på utfallsinformation från myndigheterna. De synpunkterna behandlas under avsnitt 8.

5. Anslag och räntekonton (avsnitt 3.2)

Rapporten: Riksdagen anvisar anslag för olika ändamål.

Ändamålet kan vara myndigheternas egen verksamhet, transfereringar eller bidrag till tredje part samt kapitaltillskott över anslag för investeringar i anläggningstillgångar.

Anslagen för myndigheternas egen verksamhet, transfereringar och bidrag motsvarar kostnader, medan kapitaltillskott över anslag motsvarar investeringsutgifter. Själva anslagen avser dock i samtliga fall tillförsel av medel till myndigheterna.

Anslagsmedel för myndigheternas egen verksamhet överförs till myndigheternas räntebärande konton i Riksgäldskontoret med en tolfedel per månad eller enligt någon annan plan.

Anslag för transfereringar överförs till de ansvariga myndigheternas räntefria konton i Riksgäldskontoret vid årets början. Kapitaltillskott över anslag överförs till myndigheternas räntefria konton i Riksgäldskontoret vid årets början.

Anslagsmedel för myndigheternas egen verksamhet intäktsföres på myndigheterna vid överföring till myndigheternas räntebärande konton.

Anslag för transfereringar intäktsföres på myndigheterna direkt i anslutning till utbetalning till mottagaren.

Kapitaltillskott över anslag intäktsföres inte i myndigheternas redovisning utan redovisas på myndigheternas balansräkning som statskapital.

Riksdagen fastställer dels ett tak för den totala krediten regeringen får besluta om på myndigheternas räntebärande konton och räntefria konton i Riksgäldskontoret, dels regler för hur stora krediterna får vara på myndigheternas konton.

Remissinstanserna:

Flera remissinstanser har övergripande synpunkter på förslagen vad gäller anslag och räntekonton. *Jordbruksverket* anser att det är positivt att bokföringsmässiga principer föreslås gälla även anslag och inkomsttitlar. Också *Kriminalvårdsstyrelsen*, *Post och telestyrelsen* och *Vägverket* anger att man ställer sig positiva till den föreslagna anslagskonstruktionen. *Statskontoret* framhåller att det är positivt att myndigheten skall erhålla ett anslag för sina förvaltningskostnader även om de är hänförliga till flera verksamheter.

Luleå tekniska högskola och *Sveriges universitets- och högskoleförbund* är däremot negativa till den föreslagna konstruktionen bland annat med motiveringen att den inte är anpassad till de förutsättningar som gäller inom universitets- och högskoleområdet. Också *Riksrevisionsverket* är kritiskt till förslaget som man menar bland annat står i strid med de

centrala syftena med det nuvarande ramanslaget. *Vägverket* anser att mängden finansiella restriktioner riskerar att minska genomskådligheten.

Ekonomistyrningsverket anser att det är väsentligt för transparensen att det tydligt framgår av myndighetens redovisning i vad mån anslag har över- eller underutnyttjats. Också *Naturhistoriska riksmuseet* anser att det är viktigt att verksamheten följs upp på olika finansieringskällor eftersom exempelvis anslagsmedel inte får användas för att kompensera för underskott i bidragsfinansierad verksamhet.

Myndigheternas möjligheter att föra över medel från ett budgetår till ett annat berörs av ett mycket stort antal remissinstanser. Ett grundbudskap i remissvaren är att flexibiliteten över tiden måste bibehållas. Följande remissinstanser är av det skälet starkt kritiska eller ifrågasättande till den föreslagna årliga prövningen av såväl balanserat resultat som behållningar på räntekontot; *Arbetsgivarverket*, *Arbetsmarknadsstyrelsen*, *Ekonomistyrningsverket*, *Finansinspektionen*, *Jordbruksverket*, *Konjunkturinstitutet*, *Livsmedelsekonomiska institutet*, *Länsstyrelsen i Södermanland*, *Riksarkivet*, *Riksgäldskontoret*, *Rikspolisstyrelsen*, *Riksrevisionsverket*, *Skogsstyrelsen*, *Statskontoret*, *Uppsala universitet*, *Vetenskapsrådet* och *Vägverket*.

Rikspolisstyrelsen framför i det sammanhanget att restriktioner knyts till det balanserade resultatet och att prövningar av resultatet görs vart tredje år.

Dagens anslagskonstruktion ger generellt sett myndigheten stora frihetsgrader att fördela resurser mellan de verksamheter som den bedriver. Flera remissinstanser framhåller att det är en bra ordning, och att förslaget riskerar leda till en försämring i det avseendet om det innebär att anslagsmedel knyts till myndighetens verksamhetsgrenar. Det gäller exempelvis *Domstolsverket*, *Kustbevakningen* och *Tullverket*. *Socialstyrelsen* anser att det bra att koppla anslag till verksamhetsstrukturen, men påpekar samtidigt att det innebär en risk för ökad detaljstyrning. *Migrationsverket* påpekar att det av rapporten inte klart framgår på vilken nivå läsning av anslag skall ske.

Ett stort antal remissinstanser har tillstyrkt förslaget att anslag skall intäktsföras vid överföring av medel till myndigheternas konton i Riksgäldskontoret istället för som idag när myndigheten har en utgift. Exempel på remissinstanser som tillstyrkt förslaget i denna delen är *Domstolsverket*, *Livsmedelsekonomiska institutet*, *länsstyrelserna i Södermanland* och *Västerbottens län*, *Naturhistoriska riksmuseet*, *NUTEK*, *Riksarkivet*, *Rikspolisstyrelsen*, *Socialstyrelsen* och *Statistiska centralbyrån*. *Skogsstyrelsen* påpekar att den föreslagna lösningen innebär förenklingar i myndigheternas redovisning, men att det försvårar läsningen av resultaträkningen.

Riksförsäkringsverket anser att förslaget att anslagsmedel för transfereringar skall föras från statens checkräkning till räntefria konton i Riksgäldskontoret inte är en acceptabel lösning då ett flertal transfereringssystem är regelstyrda och utbetalningar därför måste kunna ske. *Riksgäldskontoret* har däremot inte något att invända mot förslaget.

Flera remissinstanser har lyft fram behovet av ytterligare utredningar av olika frågor. Exempelvis anser *Ekonomistyrningsverket* att det finns behov av utredning av den centrala finansförvalningens redovisning, *Post och telestyrelsen* att det krävs en analys av anslag som idag används för såväl egen verksamhet som transfereringar, *Statens bostadskreditnämnd* att det krävs ett förtydligande när det gäller redovisning mot transfereringsanslag och *Statskontoret* att det återstår att precisera hur kapitaltillskott över anslag skall avräknas.

Några remissinstanser pekar på oklarheter i förslaget. Bland annat konstaterar *Länsstyrelsen i Västerbotten* att det inte klart framgår om varje anslag skall ha ett särskilt konto hos Riksgäldskontoret, *Sida* att det inte framgår hur myndigheten skulle tilldelas och avräkna medel för förvaltningen om anslagen skall avse samtliga verksamhetsgrenar av vilka ingen är administration, och *Vägverket* att det är något oklart hur långtgående riksdagens anslagsbeslut är.

Flera remissinstanser har påpekat att det är viktigt att det inte sätts några restriktioner på de verksamheter som är avgiftsfinansierade och efterfrågestyrda. Det gäller exempelvis *Försvarets materielverk* och *Luleå tekniska universitet*.

6. Utgiftstak och övriga restriktioner (avsnitt 3.3)

Rapporten: Utgiftstaket utformas så att det omfattar kostnader för myndigheternas egen verksamhet, inklusive avskrivningar och räntor på anläggningstillgångar, kostnader för transfereringar samt utgifter för årets nettoinvesteringar i anläggningstillgångar. Namnet utgiftstak behålls.

Remissinstanserna:

Landsorganisationen påpekar att de positiva effekterna av de föreslagna principerna för budgetering, kan motverkas av att utgiftstaket omfattar också investeringsutgifter och därmed innehåller en blandning av kostnader och utgifter. Långsiktiga investeringar riskerar därmed missgynnas också i fortsättningen.

Riksbanken är i princip positiv till en utveckling av den ekonomiska styrningen i staten och anser att det är naturligt att för riksdagen och

allmänheten redovisa kostnader för olika verksamheter. Riksbanken anser dock att det är viktigt att beakta konsekvenserna av förslagen till budgeteringsprinciper för budgetprocessen och statens möjligheter att bidra till makroekonomisk stabilitet. Ur den aspekten är främst konsekvenserna för utgiftstakets konstruktion av stor betydelse. Riksbanken framhåller bland annat att förslaget innebär att såväl utgifter som kostnader kommer att rymmas under utgiftstaket, men att det är oklart om delramarna för verksamhet och transfereringar respektive nettoinvesteringar var för sig anses vara bindande. Riksbanken anser att det vore en fördel om delramarna är bindande. Riksbanken anser vidare att det är såväl analytiska som praktiska problem förknippade med den föreslagna hanteringen av infrastrukturella investeringar i anslutning till utgiftstaket. Bland annat förutsätter en sådan lösning att de principer som styr avskrivningsperioderna uttrycks tydligt och inte förändras över tiden. Sammantaget anser Riksbanken som tidigare nämnts att det inte idag finns starkt vägande argument för att genomföra förändringar vars konsekvenser är svåra att bedöma, men som riskerar att skapa osäkerhet om stramheten i budgetarbetet och finanspolitiken. Riksbanken framhåller vidare att det är av yttersta vikt att utvärdera och förstärka den nuvarande budgetprocessen innan förändringar genomförs.

Riksgäldskontoret, Statskontoret och Sida menar att utgiftstakets syfte och roll är otydliga. *Ekonomistyrningsverket* finner förslaget till teknisk konstruktion av utgiftstak komplicerat och efterlyser fortsatt utredning om hur utgiftstaket skall följas upp i praktiken.

Ekonomistyrningsverket tillstyrker principen att alla statliga investeringar oavsett form för finansiering skall ingå under taket. Ekonomistyrningsverket anser att selektiva skattenedsättningar bör budgeteras och följas upp mot utgiftstaket samt att det finns skäl att låta kostnaderna för statskuldräntor ingå i utgiftstaket. Ekonomistyrningsverket avstyrker förslaget att utgiftstaket följs upp med hjälp av ställningen på räntekonton.

Patent- och registreringsverket och Kungliga tekniska högskolan pekar på de negativa effekter som utformningen av utgiftstaket kan ha för efterfrågestyrd avgiftsbelagd verksamhet samt bidragsfinansierad verksamhet. *Jordbruksverket* önskar ett förtydligande när det gäller hanteringen av EU-medel i anslutning till utgiftstaket.

Riksförsäkringsverket anser att ålderspensionssystemet utanför statsbudgeten inte bör ingå i utgiftstaket, medan *Sjöfartsverket* anser att affärsverken inte skall ingå i utgiftstaket.

7. Investeringar (avsnitt 3.4)

Rapporten: Beslutsnivå och beslutsformer för investeringar anpassas efter investeringens art och omfång.

Investeringar i anläggningstillgångar finansieras med antingen räntebelagda lån i Riksgäldskontoret eller med ett kapitaltillskott över anslag till ansvariga myndigheter.

Utgifter för investeringar i anläggningstillgångar periodiseras till årliga kostnader i form av avskrivningar.

Anläggningstillgångar beläggs i normalfallet med ränta, antingen genom lånefinansiering eller genom att ett avkastningskrav ställs på myndighetskapalet. Om en räntebeläggning inte önskas, finansieras investeringen med ett icke-avkastningspliktigt kapitaltillskott.

Hänsyn tas till avskrivningar och räntor på anläggningstillgångar vid beräkning av anslagen för myndighetens egen verksamhet.

Nettoinvesteringar i anläggningstillgångar skall rymmas inom det utgiftstak som riksdagen beslutat om.

Investeringar behandlas på samma sätt i budget och redovisning.

Remissinstanserna:

Banverket, Ekonomistyrningsverket, Kriminalvårdsstyrelsen, Skogsstyrelsen och Vägverket tillstyrker i huvudsak förslaget vad avser finansiering och redovisning av investeringar. *Ekonomistyrningsverket* anser dock att flera frågor i samband med investeringar behöver utredas närmare. Även *Försvarsmakten* efterlyser fortsatt utredning kring ett antal frågor som berör investeringar. *Kustbevakningen* menar att såväl förutsättningarna för, som konsekvenserna av förslaget avseende investeringar inte har analyserats tillräckligt och att styrningen av investeringar inte bör ske i en verksamhetsstruktur.

När det gäller förslaget till hur investeringar skall finansieras, finns det olika uppfattningar bland remissinstanserna. *Banverket och Ekonomistyrningsverket* tillstyrker förslaget att investeringar i infrastruktur kan finansieras med såväl lån som kapitaltillskott över anslag. *Vägverket* ställer sig frågande till två finansieringsformer och förordar kapitaltillskott över anslag. *Riksgäldskontoret och Statskontoret* anser att investeringar i huvudsak bör finansieras med lån. *Statskontoret* pekar dessutom på att det saknas en klar princip för när investeringar skall finansieras med lån respektive med kapitaltillskott över anslag. *Försvarets materielverk* ser inga direkta svårigheter med en övergång till lånefinansiering av krigsmateriel medan *Försvarsmakten* anser att motiveringen för lånefinansiering är ologisk. *Karolinska institutet* anser att kravet på lånefinansiering för investeringar överhuvudtaget bör tas bort för universitet och högskolor. *Kammarkollegiet* framhåller att det kan finnas skäl att undanta de allra minsta myndigheterna från kravet på lånefinansiering.

Sjöfartsverket och Svenska kraftnät anser att förslaget inte bör leda till inskränkningar när det gäller affärsverkens möjligheter att kunna finansiera investeringar med t.ex. egna medel.

Karolinska institutet, Naturhistoriska riksmuseet och Uppsala universitet uppmärksammar frågan vad gäller investeringar som får finansieras med bidrag och förutsätter att möjligheten att få finansiera investeringar genom bidrag från icke-statliga bidragsgivare kvarstår. *Kustbevakningen* pekar på vissa svårigheter förknippade med bidrag från EU för investeringar.

Rikspolisstyrelsen och Skogsstyrelsen understryker vikten av en översyn av länmodellen.

Banverket, Ekonomistyrningsverket, Riksgäldskontoret och Vägverket ställer sig positivt till förslaget att kostnaden för att binda kapital, med låneränta eller en avkastningsränta, synliggörs.

I fråga om enhetliga principer för värdering av anläggningstillgångar, finns det olika uppfattningar bland remissinstanserna.

Landsorganisationen och Riksbanken pekar på vikten av tydliga och enhetliga principer för värdering av anläggningstillgångar. *Lunds universitet, Rikspolisstyrelsen och Uppsala universitet* anser däremot att myndigheterna även fortsättningsvis utifrån verksamhetens speciella förutsättningar bör ha möjligheter att kunna påverka tillämpningen av regelverket. *Uppsala universitet* anser vidare att gemensamma regler för värdering av anläggningstillgångar inte är förenligt med en verksamhetsanpassad ekonomisk styrning. *Kustbevakningen* menar att enhetliga regler underlättar tillämpningen av god redovisningssed i den konsoliderade årsredovisningen men inskränker tillämpningen av god redovisningssed på myndighetsnivå.

Landsorganisationen anser att statsbudgetens nuvarande principer, som innebär att infrastrukturinvesteringar likställs med drifts- och transfereringsutgifter är felaktig. Landsorganisationen menar därför att den föreslagna modellen där kostnader för infrastrukturella investeringar i form av avskrivningar och räntor för investeringar ställs mot kostnader för drift och transfereringar är bra. Vidare anser Landsorganisationen att begreppet investeringar bör utvidgas till att även omfatta utbildning och forskning eftersom dessa aktiviteter i hög grad är investeringar som bör ha betydande avskrivningstider.

I syfte att förenkla det ekonomiadministrativa arbetet anser *Konjunkturinstitutet* att anläggningstillgångar kunde kostnadsföras i betydligt större utsträckning än för närvarande.

Ekonomistyrningsverket konstaterar att modellen med Public Private Partnership, som inte behandlas i rapporten, ligger i linje med utredningens förslag till en kostnadsmässig budgetering.

8. Budgeten och redovisningen som informationsbärare (avsnitt 3.5)

Avgränsning

Rapporten: Statsbudgeten och årsredovisningen för staten skall omfatta alla ekonomiska transaktioner som påverkar statens lånebehov och statens tillgångar och skulder.

Med statens verksamhet avses sådan verksamhet som sköts av riksdagen, regeringen, domstolarna och de förvaltningsmyndigheter som lyder under regeringen.

I staten ingår i det här sammanhanget inte statliga institutioner, vilkas organisation och verksamhet regleras i särskild lag, t.ex. AP-fonden och Riksbanken, aktieföretag som ägs av staten och stiftelser där staten medverkat till bildandet.

Remissinstanserna:

Flera remissinstanser, bland annat *Banverket*, *Domstolsverket*, *Ekonomistyrningsverket*, *Statistiska centralbyrån* och *Vägverket* tillstyrker förslaget till avgränsning av statens budget och redovisning.

Ekonomistyrningsverket anser dock att vissa detaljer kring avgränsningen behöver utvecklas, bland annat om AP-fonden skall ingå eller ej.

Principer

Rapporten: Budgeten baseras på samma principer som statlig redovisning.

Remissinstanserna:

Huvuddelen av remissinstanserna ställer sig positivt till förslaget. Det gäller bland annat *Banverket*, *Domstolsverket*, *Ekonomistyrningsverket*, *Försäkringskassaförbundet*, *Jordbruksverket*, *Kriminalvårdsstyrelsen*, *Luleå tekniska universitet*, *Naturhistoriska riksmuseet*, *Pliktverket*, *Skogsstyrelsen* och *Vägverket*.

Presentationsformer

Rapporten: Budgeten och årsredovisningen för staten presenteras i fem totalsammanställningar; verksamhetsbudget/-redovisning, resultatbudget/-räkning, balansbudget/-räkning, finansieringsbudget/-analys samt sammanställning över budgeterade respektive genomförda investeringar.

Därutöver kommer såväl budgetdokumenten som redovisningsdokumenten att innehålla en sammanställning av anslag och nettoinvesteringar i anläggningstillgångar med direkt koppling till utgiftstaket.

Remissinstanserna:

Flera remissinstanser tillstyrker förslaget att budget och redovisning presenteras i samma struktur. Det gäller bland annat *Banverket*, *Domstolsverket*, *Ekonomistyrningsverket*, *Jordbruksverket*, *Kriminalvårdsstyrelsen*, *Luleå tekniska universitet*, *Pliktverket*, *Statskontoret* och *Vägverket*.

Landsorganisationen påpekar att även om staten redovisar enligt samma modell som den privata sektorn, kan inte värderingar gällande t.ex. "vinst" och "underskott" vara gällande i staten. Landsorganisationen anser därför att regeringen bör tydliggöra statsbudgetens samhällsekonomiska betydelse genom att även presentera en samhällsekonomisk analys tillsammans med de övriga presentationerna av budgeten. Landsorganisationen påpekar vidare att det är viktigt att budgetens läsbarhet ökar, inte minst om komplexiteten ökar, och att riksdagens kanslifunktioner tillförs resurser som för att hantera detta.

Statskontoret anser att det är viktigt att det som är riksdagens beslut, dvs. anslag och låneramar ges en framträdande presentation, förslagsvis i verksamhetsbudgeten. Statskontoret ställer sig tveksamt till nyttan av att periodisera skatteinkomster.

Riksantikvarieämbetet föreslår att en månatlig likviditetsbudget tas fram i stället för den finansieringsbudget som föreslås i rapporten. Vidare förespråkar Riksantikvarieämbetet en utbyggd investeringsbudget i stället för en balansbudget.

9. Information för uppföljning och utvärdering (avsnitt 3.6)

Rapporten: Myndigheterna lämnar månadsvis utfallsinformation avseende totala kostnader, övriga intäkter och nettokostnader per verksamhetsgren samt myndigheternas totala anslagsintäkter och nettoinvesteringar i anläggningstillgångar.

Myndigheterna lämnar kvartalsvisa prognoser avseende totala kostnader, övriga intäkter samt nettokostnader per verksamhetsgren samt myndigheternas totala anslagsintäkter och nettoinvesteringar i anläggningstillgångar.

Riksgäldskontoret lämnar månadsvis information till regeringen om ställningen på myndigheternas konton i Riksgäldskontoret.

Myndigheterna kommenterar informationen. Uppföljningen mot utgiftstaket görs med information om myndigheternas totala kostnader,

övriga intäkter och nettokostnader per verksamhetsgren och nettoinvesteringar i anläggningstillgångar.

Myndigheterna lämnar resultatinformation under löpande budgetår i enlighet med kraven i regleringsbrev.

Myndigheterna lämnar delårsrapport och årsredovisning.

Regeringen lämnar en årsredovisning för staten till riksdagen.

Regeringen lämnar resultatinformation per politik- och verksamhetsområde till riksdagen och redovisar utfall och prognos i förhållande till utgiftstaket.

Remissinstanserna:

Ett stort antal remissinstanser pekar på de risker, svårigheter, merarbete och merkostnad som förslaget till månadsvis periodiserad utfallsinformation fördelad per verksamhetsgren samt i viss mån kravet på kvartalsvisa prognoser kan medföra för myndigheterna. Det gäller bland annat *Brottsförebyggande rådet, CEFOS, Domstolsverket, Ekonomistyrningsverket, Exportkreditnämnden, Finansdepartementet i Danmark, Finansinspektionen, Fiskeriverket, Försvarets materielverk, Försäkringskassaförbundet, Högskoleverket, Integrationsverket, Kammarkollegiet, Karolinska institutet, Konjunkturinstitutet, Konkurrensverket, Kungliga tekniska högskolan, Kustbevakningen, Luleå tekniska högskola, Lunds universitet, Länsstyrelsen i Västerbottens län, Nämnden för offentlig upphandling, Post och telestyrelsen, Radio- och TV-verket, Riksantikvarieämbetet, Riksarkivet, Rikspolisstyrelsen, Riksrevisionsverket, Sida, Skogstyrelsen, Socialstyrelsen, Statens geotekniska institut, Statens Skolverk, Statistiska centralbyrån, Ungdomsstyrelsen, Uppsala universitet och Vägverket.*

Flera remissinstanser bland annat *Arbetsgivarverket, Domstolsverket, Finansinspektionen, Rikspolisstyrelsen, Skogsstyrelsen och Statens kvalitets- och kompetensråd* motsätter sig en månatlig utfallsrapportering av det slag som föreslås i rapporten. Andra remissinstanser bland annat *Finansinspektionen, Försäkringskassaförbundet, Högskoleverket, Konjunkturinstitutet, Kungliga tekniska högskolan, Post och telestyrelsen, Riksarkivet, Riksrevisionsverket och Sveriges universitets- och högskoleförbund* ifrågasätter nyttan av en utökad utfallsinformation och menar att det inte kommer leda till ökad kvalitet i besluten. *Luleå tekniska universitet* avvisar förslaget att månadsvis rapportering ska vara bokföringsmässig, dvs. att intäkter och kostnader ska periodiseras i bokföringen varje månad. Enligt universitetet innebär löpande periodiseringar av intäkter och kostnader i externa projekt ett mycket stort merarbete för universitet och högskolor som inte uppväger mervärdet av utfallsinformationen. Remissinstanserna anser dessutom att konsekvenserna av ökad utfallsinformation inte har analyserats i tillräcklig omfattning.

Brottsförebyggande rådet, Kammarkollegiet, Konkurrensverket, Naturhistoriska riksmuseet och Riksåklagaren anser att krav på månatlig utfallsinformation bör vara mer flexibelt och att undantag görs för små och medelstora myndigheter. *Kammarkollegiet* efterlyser vidare författningsreglerade undantag.

Kammarkollegiet och Kustbevakningen uppmärksammar att det i promemorian inte görs en bedömning om delårsrapporten överhuvudtaget skall vara kvar och anser att behovet av delårsrapport bör omprövas förutsättningslöst. *Vägverket* ifrågasätter behovet av delårsrapporten och föreslår att regering och riksdag bör noga överväga informationsbehovet vid denna tidpunkt på året. *Länsstyrelsen i Västerbottens län* påpekar att delårsrapporten redan idag är en tung administrativt uppgift och att situationen inte blir bättre med den utökade informationen enligt förslaget. *Luleå tekniska högskola* föreslår att krav på delårsrapport tas bort och att det i stället införs fullständiga tertialrapporter.

Ekonomistyrningsverket efterlyser en noggrann analys av vilka behov den ökade informationsinsamlingen skall tillgodose innan beslut om ökad informationsinsamling fattas. Vidare ifrågasätter Ekonomistyrningsverket nyttan av generell resultatinformation. Även *Uppsala universitet* anser att mer frekvent inrapportering av viss resultatinformation måste bygga på långsiktighet. Vidare menar Uppsala universitet att det är tveksamt om den stora mängden information som skall samlas in kommer att bidra till att lösa de brister som finns i dagens system.

Försvarets materielverk föreslår att rapportering initialt sker vid delårs- och årsredovisning som sedan kan utökas successivt i takt med att behov uppstår. *Kustbevakningen* anser att periodiseringar bortsett från de som görs vid boksluts- och delårsrapportstillfällena skulle kunna minimeras. *Nutek* däremot påpekar att förslaget om utökad rapportering varje månad som kräver periodiseringar måste vara genomtänkt till vad som ska periodiseras och vilka beloppsgränser som ska gälla.

Jordbruksverket anser att det kommer att krävas mer detaljerad redovisning från myndigheterna, men att uppgifterna till stor del kan hämtas från myndigheternas befintliga redovisningssystem. *Jordbruksverket* anser också att uppföljning av prestationer bör kunna göras varje år, men att löpande uppföljning av effekter är svårare. *Nämnden för offentlig upphandling* förutsätter att regeringens behov av information för löpande uppföljning kan hämtas direkt från de centrala ekonomisystemen. *Migrationsverket* anser att kravet på månadsvis rapportering av totala kostnader per verksamhetsgren är bra, men det är viktigt att hanterbara regler och rutiner utarbetas.

Livsmedelsekonomiska institutet understryker att kraven på frekvens, likväl som innehåll och uppläggning, av återrapportering bör anpassas efter myndigheternas inriktning, regeringens behov i förhållande till detta samt myndigheternas omfattning.

Riksförsäkringsverket anser att krav på elimineringar med motpartsregistrering i verksamhetsstrukturen kan framtvinga kostnadskrävande rutiner som inte motsvaras av ett väsentligt bättre informationsinnehåll. Riksförsäkringsverket varnar dessutom för nya speciella redovisningar som har den kassamässiga principen som grund. Även *Sida* anser att det är förenat med stora merkostnader att månadsvis göra periodiseringar och elimineringar i verksamhetsstrukturen, och att det är ännu svårare att på ett meningsfullt sätt budgetera dessa uppgifter. *Uppsala universitet* bedömer att eliminering av interna transaktioner inom verksamhets- och politikområden kommer att kräva mycket avancerade redovisningssystem som är svåra att tillämpa.

Riksgäldskontoret anser att detaljerade analyser av räntekontonas sammanställning kan vara mycket resurskrävande och i vissa fall helt ogörliga. Räntekontosaldot är därför inte lämplig som instrument för uppföljning mot utgiftstaket. Riksgäldskontoret anser vidare att det finns behov av en genomgång av vilket informationsutbyte som krävs mellan regeringen och myndigheterna samt med vilken frekvens det bör ske. Riksgäldskontoret anser också att en frekvent uppföljning i verksamhetsstrukturen riskerar att bli resurskrävande för myndigheterna.

Rikspolisstyrelsen understryker vikten av att regeringen och riksdagen förbättrar sin kapacitet och kompetens att ta emot information innan man ställer krav på mer omfattande och förfinad information från myndigheterna. Även *Uppsala universitet* bedömer att kapaciteten hos mottagarna av informationen inte är tillräckligt, vilket kan leda till att arbetet med ta fram informationen blir demoraliserande.

Riksrevisionsverket menar att utredningen inte diskuterar möjligheterna att idag ta fram olika slag resultatinformation. Riksrevisionsverket anser att helt olika krav måste ställas på olika slag av resultatinformation, men att höga krav på precision och tillförlitlighet enbart ska ställas på vissa slag av resultatinformation. Riksrevisionsverket anser vidare att användbarheten av löpande ekonomisk information borde ha diskuterats i promemorian. Riksrevisionsverket pekar på det märkliga med utredningens förslag om en väsentlig utökning av informationsmängder som ställs till regeringens förfogande utan att diskutera hur relevant detta informationstillskott är ur styrningssynpunkt. Riksrevisionsverket konstaterar även att en användning av den löpande informationen för att följa enskilda myndigheters verksamhet ökar förutsättningarna för mer frekventa ingrepp i myndigheternas verksamhet.

Statens pensionsverk anser att det är orimligt att månatligen ta fram kostnader för statens tjänstepensioner.

10. Styrning av myndigheter (avsnitt 3.7)

Rapporten: Styrningen i verksamhetsstrukturen förutsätter att myndigheterna lämnar information till regeringen som underlag för regeringens resultatinformation till riksdagen. Styrningen av myndigheterna skall verksamhetsanpassas.

Remissinstanserna:

Försäkringskassaförbundet, Kammarkollegiet, Lantmäteriet, Radio- och TV-verket, Riksarkivet, Skogsstyrelsen, Sveriges universitets- och högskoleförbund och Vetenskapsrådet understryker betydelsen av att styrningen av myndigheterna verksamhetsanpassas. *Karolinska institutet* anser att högskolor har en särställning bland myndigheter och sektorn bör därför få en särskild "verksamhetsanpassning".

Högskoleverket, Konjunkturinstitutet och Riksarkivet anser att det inte framgår av utredningen hur verksamhetsanpassningen av regeringens styrning av myndigheterna ska gå till. *Kustbevakningen* saknar en tydlig koppling mellan regeringens styrning av myndigheten och styrningen i en verksamhetsstruktur. *Rikspolisstyrelsen* anser att förslaget att regeringen skall sätta mål per verksamhetsgren strider mot intentionerna om verksamhetsanpassad styrning av myndigheterna. *Luleå tekniska universitet* anser att frågan om hur verksamheten skall organiseras och styras på myndighetsnivå för att nå de av regering och riksdag uppsatta målen inom de ekonomiska ramarna måste vara upp till den enskilda myndigheten att besluta om. *Lunds universitet* ställer sig, som tidigare nämnts, helt avvisande till att det fortsatta utvecklingsarbetet bedrivs i linje med Vesta-projektet. I stället tycker Lunds universitet att man bör inrikta sig på att verksamhetsanpassa styrningen och utveckla dialogen mellan verksamhetsansvariga och företrädare för regering och riksdag.

Kammarkollegiet anser att verksamhetsanpassningen bör innebära att mål och återrapporteringskrav blir mindre framträdande för myndigheter som är hårt regelstyrda. *Konjunkturinstitutet* föreslår att kraven på redovisningar bör ställas lägre på små myndigheter med begränsade resurser.

11. Budgetprocess och budgetinformation (kapitel 4)

Remissinstanserna:

Ekonomistyrningsverket och Kustbevakningen pekar på behovet av analys

av vilka förändringar av arbetsorganisation, arbetsprocesser och resultatkultur, främst inom regeringskansliet, som kan vara nödvändiga.

Konjunkturinstitutet föreslår att kraven på innehållet i årsredovisningen analyseras och fastställs till en rimlig nivå, med beaktande av den korta tid som myndigheterna har till förfogande för att färdigställa den.

Kustbevakningen menar att förändringar i styrprocessen till följd av EU-medlemskapet behandlas överhuvudtaget inte i promemorian.

Länsstyrelsen i Södermanlands län ser vissa problem med den information som myndigheterna skall lämna i budgetunderlaget, främst bidrag från andra myndigheter. Dessutom förutsätter Länsstyrelsen i Södermanlands län att regeringskansliet i tidigt skede tar en dialog med myndigheten i vilken man ett balanserat resultat kommer att påverka resursberäkningen. *Socialstyrelsen* anser att kraven på myndighetens budgetinformation är alltför detaljerade medan *Statistiska centralbyrån* tycker att det är möjligt att lämna den föreslagna informationen i budgetunderlaget. *Vägverket* menar att innehållet i budgetunderlaget bör omfatta intäkter och kostnader per verksamhetsgren och inte intäkter i termer av anslag, avgifter och bidrag. Vidare anser Vägverket att mål per verksamhetsområde bör ingå i budgetpropositionen.

Patent- och registreringsverket understryker behovet av en utvecklad verksamhetsdialog redan varen innan aktuellt budgetår.

Riksförsäkringsverket förordar att vårens riksdagsbehandling omfattar både långsiktiga ramar och politikområden.

12. IT-stöd (kapitel 6)

Remissinstanserna:

Försäkringskassaförbundet, Konjunkturinstitutet, Nutek, Rikspolisstyrelsen, Riksåklagaren och Statens bostadskreditnämnd understryker vikten av att ett ändamålsenligt och användarvänligt IT-stöd utformas.

Banverket menar att den föreslagna systemvisionen med ett centralt informationssystem innefattande mål- och resultatinformation riskerar att leda till en otymplig hantering. Banverket anser därför att kraven bör formuleras i rapporteringstermer med frihet för myndigheterna att välja IT-stöd för såväl budgetering och redovisning som resultatuppföljning.

Kammarkollegiet pekar på att även när det gäller IT-stödet måste nyttan vägas mot kostnaderna. Kammarkollegiet menar att verksamheten för små och medelstora myndigheter med starkt begränsade resurser inte får

drabbas av oproportionerligt stora IT-kostnader. *Skogsstyrelsen* påpekar att förslagen kräver stora resurstillskott för IT-stöd. *Uppsala universitet* anser att förslagen kräver både nya IT-system och stora förändringar i befintliga system.

Lunds universitet menar att tveksamheten till utvecklingsarbetet snarast förstärks av de stora ambitionerna för IT-system som finns i förslaget medan *Specialskolemyndigheten* föredrar att man inom staten har en standardiserad IT-plattform.

13. Konsekvensanalys

Remissinstanserna:

Flera remissinstanser konstaterar att konsekvenserna av förslaget är otillräckligt analyserade och att kostnadsanalyser saknas helt. Det gäller bland annat *Ekonomistyrningsverket*, *Finansdepartementet i Danmark*, *Finansinspektionen*, *Försvarmakten*, *Konjunkturinstitutet*, *Post- och telestyrelsen*, *Riksarkivet*, *Riksgäldskontoret*, *Rikspolisstyrelsen*, *Sida*, *Socialstyrelsen*, *Statens skolverk* och *Uppsala universitet*.

Centrala studiestödsnämnden, *Domstolsverket*, *Försäkringskassaförbundet*, *Integrationsverket*, *Kammarkollegiet*, *Riksförsäkringsverket*, *Rikspolisstyrelsen*, *Sida*, *Skogsstyrelsen*, *Socialstyrelsen* och *Vetenskapsrådet* anser att ett införande av förslagen medför en relativt stor resursåtgång hos myndigheterna. Ökade kostnader för såväl administration som IT-stöd nämns av flera remissinstanser.

Banverket anser att en slutlig bedömning av förslagets konsekvenser inte kan göras i nuläget då det återstår behov av ytterligare utredning inom ett antal områden.

Försäkringskassaförbundet påpekar att införandet av ett system av föreslagen omfattning tar tid och är resurskrävande. Försäkringskassaförbundet anser vidare att olika informations- och utbildningsinsatser ofta underskattas.

Kammarkollegiet anser att informations- och utbildningsinsatser på myndighetsnivån kräver en resursåtgång under ca tre år. Kammarkollegiet bedömer att inrapporteringen till statsredovisningen kräver permanent ökade resurser. Vidare anser Kammarkollegiet att kostnadsbesparingen till följd av föreslagen anslagshantering samt nya strategier för uppföljning och utvärdering är närmast försumbara.

Konjunkturinstitutet efterlyser noggrann avvägning mellan det omfattande merarbete på olika nivåer som sannolikt blir följden av att

förslagen genomförs fullt ut och de fördelar som förslagen förväntas generera.

Lunds universitet bedömer att resursåtgången för de enskilda myndigheterna är väsentligt underskattad i förslaget och nyttan av reformer i föreslagen riktning högst osäkra.

Rikspolisstyrelsen anser att ett införande av förslagen skulle ta betydande resurser i anspråk och att förslaget i dess nuvarande form därför är i det närmaste genomförbart.

Svenska kraftnät noterar att det inte gjorts någon konsekvensanalys vad avser affärsverken.

14. Övrigt

(Olika krav på stora och små myndigheter)

Kammarkollegiet och Konjunkturinstitutet uppmärksammar de små myndigheternas situation och de svårigheter dessa har med att hantera de växande kraven på redovisningar av verksamheten. *Nämnden för offentlig upphandling* anser att krav på rapportering måste ske med beaktande av myndighetens storlek vad gäller anslag och antal anställda. Även *Ungdomsstyrelsen* anser att det är angeläget att utreda om det är rimligt att ställa samma krav på små myndigheter med begränsade resurser som stora myndigheter med mer medel att förvalta och en större administration.

(Införande av förslagen)

Arbetsmarknadsstyrelsen framhåller vikten av att myndigheterna ges tillräcklig tid för en successiv anpassning när förslagen skall genomföras. Också *Finansinspektionen* påpekar att genomförandeperioden inte får bli alltför kort om förslagen skall införas. *Konjunkturinstitutet, Nutek och Riksarkivet* anser att ett införande av förslagen bör föregås av en omfattande försöksverksamhet.

Nutek och Riksarkivet anser att ett införande bör ske successivt. *Riksförsäkringsverket* tycker att införandet kan ske till år 2004, men inte i sina huvuddelar tidigare. *Riksskatteverket* däremot föredrar ett snabbare genomförande. *Statens bostadskreditnämnd* anser att det bör övervägas att så långt som möjligt genomföra förändringarna vid ett tillfälle.

Specialskolmyndigheten understryker att det är viktigt att myndigheterna ges stöd i form av utbildning och IT-stöd i god tid före genomförandet av förändringen.

Statskontoret fäster uppmärksamheten på att det är en stor reform som skall genomföras och att varje fackdepartement sätter av resurser som är tillräckliga för en stark genomförarorganisation.

(Regler, riktlinjer, rutiner och system)

Arbetsmarknadsstyrelsen och Länsstyrelsen i Södermanlands län poängterar betydelsen av tydliga och enhetliga regler och riktlinjer för periodiseringar, avskrivningar m.m. *Statens bostadskreditnämnd* betonar att regeländringar måste delges myndigheterna i god tid före ikraftträdande.

Pliktverket menar att de administrativa rutiner som följer av förslaget måste utformas så att de blir hanterbara och att system måste utarbetas som underlättar det praktiska arbetet.

(Övrigt-övrigt)

Domstolsverket pekar på vissa begreppsförvirringar som finns i rapporten.

Försäkringskassförbundet uppmärksammar värdet av att införa personalekonomiska bokslut alternativt allmänt förstärka informationskraven om personal- och arbetsmiljöfrågor.

Integrationsverket och Jordbruksverket framhåller att en väl fungerande dialog mellan departements- och myndighetsledningarna är viktig för att resultatstyrningen skall fungera i praktiken.

Internationella programkontoret för utbildningsområdet påpekar att inom flera områden där man kan få EU-medel så sker transfereringen direkt från kommissionen till mottagaren utan att passera en svensk myndighet. Programkontoret föreslår att även dessa transfereringar bör ingå som en bilaga till riksdagens godkännande av de totala kostnaderna.

Lantmäteriverket tycker att det är en brist att internationella erfarenheter och utvecklingslinjer inte kommenteras ytterligare i rapporten.

Landsorganisationen framhåller vikten av att folkvalda, vid bedömningen av förslagen i Ds, är särskilt uppmärksamma på ideologiska undertoner och inte låter redovisningsteknik omedvetet leda till privatiseringar och upprättande av pseudomarknader, vilket den föreslagna modellen kan (men inte måste) leda till. Landsorganisationen menar att förslagen måste prövas på sina egna meriter.

Statens pensionsverk lyfter fram en rad frågeställningar när det gäller hanteringen av pensionsrörelsen som fordrar ytterligare förtydliganden eller vidare utredning.

Statskontoret anser att en möjlighet som bör prövas är omvandla anslagen först när andra förändringar är genomförda.

Remissinstanser som avstått ifrån att lämna svar

Folkbildningsrådet

Föreningen auktoriserade revisorer (FAR)

Industrins utredningsinstitut (IUI)

Riksbankens jubileumsfond

**Remissinstanser som svarat att de inte har något att invända mot
förslagen¹**

Bokföringsnämnden
Revisorsnämnden
Statens fastighetsverk

¹ Eller motsvarande skrivningar med samma innebörd, t.ex att man inte har några synpunkter på förslagen.

Remissinstanser

Allmänna försäkringskassan, Dalarnas län
Allmänna försäkringskassan, Stockholms län
Arbetsgivarverket
Arbetsmarknadsverket
Arkitekturmuseet
Banverket
Bokföringsnämnden
Boverket
Brottsförebyggande rådet
CEFOS
Centrala studiestödsnämnden
Domstolsverket
Ekonomiska rådet
Ekonomistyrningsverket
Energimyndigheten
Exportkreditnämnden
Finansdepartementet i Danmark
Finansdepartementet i Finland
Finansdepartementet i Island
Finansdepartementet i Norge
Finansinspektionen
Fiskeriverket
Folkbildningsrådet
Föreningen Auktoriserade Revisorer
Försvarets forskningsanstalt
Försvarets materielverk
Försvarsmakten
Försäkringskassaförbundet
Handelshögskolan, företagsekonomiska institutionen
Högskoleverket
Industriens utredningsinstitut
Inspektionen för strategiska produkter
Integrationsverket
Internationella programkontoret för utbildningsområdet
Kammarkollegiet
Kammarrätten i Stockholm
Karolinska Institutet
Kommunala redovisningsrådet
Konjunkturinstitutet
Konkurrensverket
Konsumentverket
Kriminalvårdsstyrelsen
Kungliga Biblioteket
Kungliga Tekniska Högskolan

Kustbevakningen
Landsorganisationen i Sverige
Landstingsförbundet
Lantmäteriverket
Livsmedelsekonomiska institutet
Luftfartsverket
Luleå tekniska universitet
Lunds universitet
Länsstyrelsen i Södermanlands län
Länsstyrelsen i Västerbottens län
Medicinska forskningsrådet
Naturhistoriska Riksmuseet
Naturvårdsverket
Nämnden för offentlig upphandling
Närings- och teknikutvecklingsverket
Patent- och registreringsverket
Post- och telestyrelsen
Radio- och TV-verket
Redovisningsrådet
Regeringskansliets förvaltningsavdelning
Revisorsnämnden
Riksantikvarieämbetet
Riksarkivet
Riksbanken
Riksbankens jubileumsfond
Riksförsäkringsverket
Riksgäldskontoret
Rikspolisstyrelsen
Riksrevisionsverket
Riksskatteverket
Riksåklagaren
SACO
SCORE
Sida
Sjöfartsverket
Skogsstyrelsen
Socialstyrelsen
Specialskolemyndigheten
Statens bostadskreditnämnd
Statens fastighetsverk
Statens geotekniska institut
Statens jordbruksverk
Statens kulturråd
Statens kvalitets- och kompetensråd
Statens pensionsverk
Statens skolverk
Statistiska centralbyrån
Statskonsult i Norge

Statskontoret
Stockholms universitet
Stockholms universitet, Institutet för internationell ekonomi
Studieförbundet Näringsliv och Samhälle
Svea hovrätt
Svenska arbetsgivareföreningen
Svenska kommunförbundet
Svenska Kraftnät
TCO
Totalförsvarets pliktverk
Tullverket
Ungdomsstyrelsen
Uppsala universitet
Uppsala universitet, Institutionen för statsvetenskap
Vägverket
Åbo Akademi
Økonomistyrelsen i Danmark
Örebro universitet